

CANTATA INFANTIL

Cantata per a Cor Infantil,
Baix, Nen solista, Narradors i Orquestra Simfònica

Un Concert Desconcertant

Música de:

Antoni Ros Marbà

Text de:

Miquel DescLOT

NOTA DE L'EDITORIAL

L'edició d'aquesta obra consta dels següents materials, tots ells publicats per la nostra editorial:

- Partitura general de l'orquestra simfònica i el cor, solistes i narradors, i les partitelles corresponents. Aquest material està disponible en règim de lloguer, com és habitual, i el trobareu a la nostra Col·lecció "Materials d'orquestra".
- Partitura general de butxaca de l'orquestra simfònica i el cor, solistes i narradors, sense partitelles. Destinada a la consulta i estudi de la versió completa de l'obra, en la qual els directors de cor, estudiants, professionals o simplement curiosos podran consultar la instrumentació completa de l'obra. Aquest material està disponible en règim de venda i el trobareu a la nostra Col·lecció "Partitures de butxaca".
- Partitura de veus i piano, destinada a la preparació del cor, no interpretable tal qual ja que la versió de piano no és en cap cas una reducció sinó un guió que permet ajudar a la preparació dels cantaires. Aquest material està disponible en règim de venda i el trobareu a la nostra Col·lecció "Cantates infantils".
- Partitella de veus, per a aquelles corals que desitgin que els seus infants treballin amb la partitura. Aquest material està disponible en règim de venda i el trobareu a la nostra Col·lecció "Música vocal".

Un concert desconcertant

1a edició: desembre de 2008

Disseny coberta: Clara Rochera

Il·lustració coberta: Francesc Salvà

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

© Antoni Ros Marbà, de la música

© Miquel Desclot, del text

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E3a / 08002-Barcelona

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Dipòsit Legal: B-5540-09

ISMN: 979-0-69210-592-3

AMB L'AJUT DE L'INSTITUT CATALÀ DE LES INDÚSTRIES CULTURALS - GENERALITAT DE CATALUNYA

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Telf. 00 34.93.318.06.05 - Fax 00 34.93.412.05.01

e-mail: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.cat www.dinsic.com

Presentació

L'any 1987 s'estrenava a Barcelona *Un concert desconcertant*. Prop de cinc mil nens i nenes de tot Catalunya celebraven el vintè aniversari del *Secretariat de Corals Infantils de Catalunya*. Per a aquella ocasió, l'Equip de coordinació del SCIC del moment va encarregar, amb gran encert, al mestre Antoni Ros Marbà, una obra que acabaria essent una de les més emblemàtiques per a tota una generació de cantaires i per al propi *Secretariat*.

Avui, vint-i-dos anys després, s'ha fet realitat una il·lusió dels qui han format i formem part del SCIC: veure editada aquesta gran obra mestra.

Un concert desconcertant és una obra de gran envergadura que, a més d'un nombrós cor infantil, demana una orquestra simfònica, un grup de salsa, un narrador i una soprano i un baix solistes. Ultra el seu altíssim valor artístic i musical, l'obra és pedagògicament molt interessant, molt adequada per a treballar a les aules de música de primària i a les escoles de música. Al lloc web www.xtec.cat/musica/ud_concert.pdf hi podeu trobar una inte-

ressant guia didàctica. També us aconsellem que escolteu l'obra en el magnífic enregistrament que recull el CD número quatre de la col·lecció *Acuitacantar*, on, dirigits pel mestre Antoni Ros Marbà, hi canten corals del SCIC i solistes, i hi toca l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Aquesta cantata explica com el gran director d'orquestra, Albert Font Caragran, amb les presses en sortir de casa seva per anar a dirigir un concert on s'estrenava l'obra *El pa i la gana*, es va deixar la batuta i, en el seu lloc, va prendre la vareta màgica de la seva esposa, la *Fada Morgana*. Podeu imaginar-vos quin concert li esperava! Ja el sentireu!

És un orgull poder-vos presentar aquesta edició tan acurada, que esperem que animi molta gent a cantar-la i gaudir-la. No us n'oblideu: preneu la vostra batuta i... bon concert!

Antoni Gálvez i Carcellé
Coordinador General del SCIC

Després de l'experiència del "Tirant lo blanc", la composició d'"Un concert desconcertant" va ser per a mi molt gratificant, sobre tot, pel gran nombre d'infants que l'havien de cantar, provinents d'arreu de Catalunya, pel caràcter cívic de la idea i de l'organització –sobre tot, tenint en compte l'època en que es va fer–, i pel treball en equip i totalment abnegat dels directors del Secretariat de Corals Infants de Catalunya.

Sobre textos de Miquel DescLOT, plens d'humor, fins i tot en alguns moments, amb una comicitat hilarant, "Un concert desconcertant", pel seu caràcter pedagògic, em representava una nova oportunitat completament oposada a la del "Tirant", l'altra cantata que anys enrere havia compost. Va ser, doncs, una invitació molt engrescadora.

Reeixir a fer una obra destinada als infants, que l'han de treballar durant un temps sense avorrir-s'hi, on cada veu hi tingui interès, esperit i protagonisme –tant individualment, com en el conjunt–, i dotar-la, aquesta obra, d'un compromís de qualitat pedagògica i d'integració col·lectiva, no va ser una tasca gens senzilla.

Pel fet de ser divertida i estimulante, no vol dir que fos fàcil d'escriure: vaig haver de renunciar a moltes idees com a compositor, a fi de trobar les vies adients que con-

solidessin un resultat final coherent amb els objectius que volíem assolir. Un cop entrat en ple procés de composició però, va anar sorgint un engrescament que se'ns anava contagiant, a tot l'equip del SCIC i a mi, i que ens va tenir pendents molt de temps en la recerca de la síntesi orquestral, la realització de la instrumentació definitiva, etc.

Donada la pressa amb què es va haver de realitzar l'orquestració, vaig haver de demanar al Mestre Rafael Ferrer que em donés un cop de mà per acabar la del darrer número. Tinc ara l'ocasió, per primera vegada, d'agrair-li públicament la seva saviesa i generositat.

Crec que el fet de publicar ara l'obra permetrà de traspasar a les generacions actuals i futures aquelles bones intencions que teníem tots els qui vam participar en aquesta idea engrescadora i educativa. Desitjo que l'esforç de tots plegats per deixar aquesta obra enllestida (en Miquel DescLOT, l'equip del SCIC, DINSIC Publicacions Musicals i jo mateix), serveixi d'estímul per a tots aquells que desitgin cantar-la, i perpetui l'esperit de col·laboració que rau en la gènesi de l'obra.

Antoni Ros Marbà

CANTATA INFANTIL

Cantata per a Cor Infantil,
Baix, Nen solista, Narradors i Orquestra Simfònica

Un Concert Desconcertant

Música: Antoni Ros Marbà
Text: Miquel DescLOT

NARRADORS: Un narrador, una narradora, el director de l'orquestra i un senyor del públic.

L'obra comença amb el soroll de l'orquestra molt piano i va in crescendo: els músics escalfen els instruments, assajen i practiquen els passatges més difícils. Podeu reconèixer ara un, ara un altre instrument en mig d'un núvol orquestral. Aquest batibull orquestral dura fins abans de la 3a entrada de la narradora, quan diu "Quin descans! Ara..."

NARRADOR: Bona nit i bona hora. Benvolguts oients, la ràdio de Xauxa té el plaer d'iniciar per a tots vosaltres la retransmissió en directe de l'esperat concert d'aniversari de la nostra Orquestra Filharmònica, que en aquesta ocasió tan especial serà dirigida pel mestre Albert Font Caragran, reconegut arreu del món com el millor director d'orquestra de la nostra ciutat.

NARRADORA: El programa previst per a aquest concert d'aniversari consisteix en l'estrena mundial de l'obra *El pa i la gana*, escrita expressament per a aquesta avinentesa pel gran mestre rus Boris Borinot, que sens dubte serà un esdeveniment memorable en la vida musical del país. Mentre els músics es preparen i van prenent possessió de les cadires corresponents, ho aprofitarem per donar-vos una mica d'informació sobre el nostre autor, i sobre la peça que ha compost per al concert extraordinari d'avui.

NARRADOR: Boris Borinot va néixer l'any 1950 en una ciutat russa de nom impronunciable, i va fer els seus estudis musicals al Conservatori de Sant Petersburg. Segons la seva mare, als cinc anys ja tocava tot solet la sonata Appassionata de Beethoven, i als vuit ja havia compost una simfonia (que va passar injustament sense pena ni glòria). A hores d'ara, porta escrites més d'un centenar d'obres, que han fet de Borinot un dels autors més sorollosos i alhora més aplaudits de les sales de concerts de tot el món.

NARRADORA: L'obra que s'estrenarà d'aquí a uns moments, *El pa i la gana*, l'ha escrita per encàrrec de la nostra orquestra, i és, en paraules de l'autor, una mena de concert per a orquestra, on tots els instrumentistes tenen un paper rellevant, amb grans possibilitats de lluïment.

NARRADOR: El títol, una mica enigmàtic per als profans, com reconeix el mateix Borinot, és, segons la seva aclaridora nota per al programa de mà, una meditació sobre l'ansia metaquímica d'assoliment d'una transsubstanciació matemàtica, és a dir, sobre la hipertensió atòmica entre la realitat estiloflàstica i el desig cara-de-gos.

NARRADORA: Quin descans! Ara sí que, almenys, ja sabem de què va.

Els instruments comencen a afinar tots alhora i se sent l'efecte sonor típic de quan una orquestra simfònica afina els seus instruments, just abans de començar el concert. Aquesta afinada general dura mentre el narrador diu: "Sembla que... el concert". Llavors callen i comencen els aplaudiments.

NARRADOR: Sembla que els músics per fi estan a punt, i que ja només hem d'esperar l'aparició del gran mestre Albert Font Caragran perquè comenci el concert.

(Aplaudiments espessos i fressa de passos a l'empostissat.)

Els aplaudiments duren i van decreixent fins que la narradora diu "...dóna les darreres instruccions als professors...". La narradora acaba la seva intervenció en silenci de l'orquestra.

NARRADORA: En efecte, amics radiooients, aquí tenim la nostra gran figura de la direcció d'orquestra que es posa al capdavant dels nostres músics per iniciar l'estrena d'*El pa i la gana*. El mestre dóna les darreres instruccions als professors mentre espera que els assistents a la sala deixin de tossir, d'escurar-se la gorja i de fer nyic-nyic amb la cadira.

NARRADOR: I sí, sembla que finalment ho ha aconseguit i que l'obra començarà amb un gran tutti:

(L'orquestra, en efecte, comença amb un tutti, però allò no fa cara de ser de Boris Borinot. L'esmentat tutti acaba amb un gros terrabastall de percussió ad libitum.)

En deu haver passat alguna de molt grossa, perquè el mestre Font Caragran ha començat a treure foc pels ulls i pels queixals, i ara comença a renyar els músics amb grans escarafalls:

DIRECTOR: —Ei, ei, ei! ¿Que no ho veieu, capsigranys, que heu agafat les solfes de l'altre dia? I vosaltres, els caps de trons d'allà al darrere, ¿que no ho veieu que teniu les partícels cap per avall? Au, vinga, tothom a punt (fressa de papers): tornem-hi!

Introducció

Allegro pomposo e ridicolo

ff

tr.

tr.

8va

secco

secco

p

molto

13

f

Veu 1-2

Cor General

Veu 3-4

13

f (ben marcat)

segue

Som, som, som som els ins-tru-ments de l'or -

Som, som, som som, som, som som, som els ins-tru-ments

(A mitja veu, com solen fer els locutors retransmissors de concerts, quan parlen entre moviment i moviment d'una obra. Caldria continuar en aquest to, almenys fins que les coses comencen a descontrolar-se.)

NARRADOR: (sobreposant-se a la cadenza del violí) Després d'aquest preludi tan engrescador, sembla que ara és l'hora del violí i de la flauta.

1. Violí

Allegro vivace

♩ = 66

violí sol

violí pizz

f

Ossia

f

segue

Cor General

mf

14 **A**

A mi no em ve d'a-quí — A mi no em ve d'a - quí to - car de -

mf

127

1 *p* *go* - - - - *fff* *nyí.*

2 *p* *go* - - - - *fff* *nyí.*

3 *p* *go* - - - - *fff* *nyí.*

4 *p* *go* - - - - *fff* *nyí.*

127 *p* *fff* *ff* *fp* *cresc.* *accel. . .* *♩ = ♩*

2. Flauta

Vivace
Flauta

A

mf (*leggiero, scherzando*)

mp

Petit Cor I

6

M'o-fe-go: ai - re, ai - re! —

M'o-fe-go: ai - re, ai - re! —

6 *p*

64

Clarinet

68

Flauta

p

pp

loco lunga

8va

* Comencen els narradors

NARRADORA: No sabem si estem somiant o si els ulls ens enganyen, però jurariem que els violinistes tenen una barra de pa de quilo sota la barba i una ganiveta a l'altra mà.

NARRADOR: I els flautistes, una neula de Nadal als llavis! No us enganyem, no... Ai, ai, ai... Callem, ara entra la viola.

3. Viola

Moderato

viola sola

pp

4

33

36

perdendosi

NARRADORA: De debò, amics radiooients, els violes s'han quedat amb una penca de bacallà a les mans. Si vosaltres n'esteu meravellats, imagineu nosaltres! Però ja entra l'oboè, i sembla que el violoncel li vol anar al darrere.

4. Oboè

Allegro moderato (♩ = 100)

Oboè

f

(Pastorale)

f

7

tr

12

tr

tr

54 *Deciso a tempo*

languidament perdendosi rit. . .

pp *f subito*

(narrador encara continua...)

6. Clarinet

M *Temps d'Havanera* *Clarinet sol*

ff *mf* *p*

6

9 *Alegre*

Cor General *mf* *mp*

Com que sóc un cla - ri - net de la bo - ca a l'es - que - let, m'en - sa -

9

48

mf

p

52

7. Contrabaix

Tempo di vals

Violins

pp

mp

Contrabaix sol

8

segue

p

14

calando

poco rit.

8. Fagot

Allegretto

Fagot (vacillant)
mp

Petit Cor

6
mp
Els meus com - panys em do - nen fa - ma de ta - ba - lot, de ta - ba -

10
lot, pe - rò jo els dic: Amb u - na ca - ma quin mal es pot? quin mal es

14
pot?
Fagot
mf
3
ff

9. Percussió i arpa

Allegro molto marcato *repetir 3 vegades* *tr^b*

Percussió soli 3 *impacto* *fff* 3

(A)
9 *Com un lament!! sempre ben marcat*

Veu 1
ff El cul ens pi - quen, el cul ens pi-que*n*i el car - pó

Veu 2
ff El cul ens pi - quen, el cul ens pi-que*n*i el car - pó

Veu 3 i 4
ff El cul ens pi - quen, el cul ens pi-que*n*i el car - pó

9 (trompetes sordina) *sim.*
ff marcato 3

14

1
amb la ba - que-ta i el bas - tó. El cap ens tus - ten, ens tus-ten, i el cla -

2
amb la ba - que-ta i el bas - tó. El cap ens tus - ten, ens tus-ten, i el cla -

3 i 4
amb la ba - que-ta i el bas - tó. El cap ens tus - ten, ens tus-ten, i el cla -

14 *sim.*

NARRADORA: Quina salivera, amics! Visca en Boris Borinot! Visca la senyora Morgana!
Visca en Font Caragran! Nyam-nyam! Ei, alerta, els metalls!

10. El metall: Trompa, Trompeta, Tuba, Trombó

(♩ i ♪ = 66 cca.)

Trompa I i III

Trompa II i IV *Bouchés*
mf (com a eco)

8
Veu 1
Cor C
Veu 2
Jo ser - vei - xo per ca - çar

15
Veu 1
Cor C
Veu 2
la gui - neu i el cer - va - tell. No-més
Jo ser - vei - xo per ca - çar la gui -

11. Cant dels menjaires (Tafel -Musik)

Allegretto (♩ = 88)

8va -

ff marc.

The piano introduction is in 3/4 time, marked *Allegretto* (♩ = 88). It features a right hand with a melody of eighth and sixteenth notes, and a left hand with a bass line of eighth notes. The tempo is marked *ff marc.* and the register is indicated as *8va -*.

Cor General

6

Fa me - sos que ens mo - rim de fam i ja no ens ve d'un
(No és) pas el vi que ens fa con-tents, si - nó a-quests ins - tru -

f

Bombo

8vb - - -

The first system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line (Cor General) starts at measure 6. The piano accompaniment includes a right hand with chords and a left hand with a bass line. The tempo is marked *f* and the register is indicated as *8vb - - -*.

11

pam, d'un pam;
ments, tru-ments, de
que ens

11

The second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues from measure 11. The piano accompaniment includes a right hand with chords and a left hand with a bass line. The tempo is marked *f* and the register is indicated as *8vb - - -*.